

18 Δεκεμβρίου, 1989

(ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.Δ.)

ΦΛΟΥΡΗΣ Κ. ΦΛΟΥΡΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5226).

- 5 *Είσοδος σε αλλότρια περιουσία με σκοπό την διάπραξη ποινικού αδικήματος κατά παράβαση του Άρθρου 280 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Η «είσοδος» είναι συστατικό στοιχείο του εγκλήματος — Μαρτυρία για «άγγιγμα» παραθύρου οικίας παραπονουμένου από εφεσείοντα, χωρίς προσδιορισμό μέρους, που άγγιζε, ή αν με το άγγιγμα, οποιοδήποτε μέρος του σώματος του εφεσείοντα εισήλθε μέσα στο χώρο της οικίας — Ακύρωση καταδίκης.*
- 10 *Απόδειξη — Βάρος αποδείξεως σε ποινική δίκη — Εναπόκειται στην κατηγορούσα αρχή να παρουσιάσει μαρτυρία που να είναι και αξιόπιστη και σαφής.*

Τα γεγονότα της υποθέσεως αυτής εμφανίζονται ικανοποιητικά στην πρώτη από τις δύο πτό πάνω περιληπτικές σημειώσεις.

Η έφεση γίνεται δεκτή.

- 15 *Έφεση εναντίον καταδίκης και ποινής.*

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Φλουρή Κ. Φλουρή ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 9 Νοεμβρίου, 1989 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 4736/88) στην 20 κατηγορία εισόδου εις αλλότριαν περιουσία με σκοπό να ενοχλήσει κατά παράβαση του άρθρου 280 του Ποινικού

Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από τον Επ. Δικ. Ιντιά-
νο, σε φυλάκιση 4 μηνών.

Γ. Πιπτάτζης, για τον Εφεσείοντα.

*Γλ. Χατζηπέτρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β, για
την Εφεσίβλητη.*

5

ΣΑΒΒΙΔΗΣ Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα
απαγγείλει ο Δικαστής Ι. Πογιατζής.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ Δ.: Στις 9 Νοεμβρίου 1989, το Επαρχιακό
Δικαστήριο Αμμοχώστου θρήκε τον εφεσείοντα ένοχο στην
εναντίον του προσαφθείσα κατηγορία της εισόδου σε
αλλότρια περιουσία με σκοπό να διαπράξει ποινικό
αδίκημα, κατά παράβαση του άρθρου 280 του Ποινικού
Κώδικα, Κεφ. 154, και του επέβαλε ποινή άμεσης φυλάκισης
τεσσάρων μηνών. Η παρούσα έφεση του στρέφεται τόσο
εναντίον της καταδίκης του όσο και εναντίον της ποινής
που του επιβλήθηκε.

10

15

Αγορεύοντας σήμερα ενώπιον μας για υποστήριξη της
έφεσης εναντίον της καταδίκης του εφεσείοντα, ο
ευπαίδευτος δικηγόρος του ισχυρίστηκε ότι το πρωτόδικο
Δικαστήριο έκαμε ευρήματα που δεν υποστηρίζονται από
την προσαφθείσα μαρτυρία και ότι λανθασμένα αποφάσισε
ότι αποδείχθηκαν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος
με το οποίο ο εφεσείων είχε κατηγορηθεί. Πιο
συγκεκριμένα, ο κ. Πιπτάτζης ισχυρίστηκε ότι ένα από τα
συστατικά στοιχεία του αδικήματος είναι η είσοδος του
εφεσείοντα σε αλλότρια περιουσία. Συμφωνούμε με τη
θέση αυτή του ευπαίδευτου δικηγόρου του εφεσείοντα με
την οποία ο ευπαίδευτος δικηγόρος της εφεσίβλητης
κατηγορούσας αρχής ορθά δεν έχει διαφωνήσει. Παραθέ-
τουμε πιο κάτω το άρθρο 280 του Ποινικού Κώδικα από το
περιεχόμενο του οποίου φαίνεται ότι κύριο συστατικό του
αδικήματος είναι η είσοδος του εφεσείοντα σε αλλότρια πε-
ριουσία. Λέγει το άρθρο 280 τα εξής:

20

25

30

« Όστις εισέρχεται εις περιουσίαν τελούσαν υπό την
κατοχήν έτέρου, επί σκοπώ διαπράξεως ποινικού
αδικήματος τιμωρουμένου κατά τον παρόντα Κώδικα,
ή καθ' οιονδήποτε έτερον ισχύοντα εν τη Δημοκρατία
νόμον, ή επί σκοπώ εκφοβισμού, εξυθρίσεως ή οχλή-
σεως του κατόχου της τοιαύτης περιουσίας' ή όστις, ει-

35

5 σελθών νομίμως εις τοιαύτην περιουσίαν παραμένει εν αυτή παρανόμως, επί σκοπώ εκφοβισμού, εξυθρίσεως ή οχλήσεως του κατόχου της τοιαύτης περιουσίας ή επί σκοπώ διαπράξεως ποινικού αδικήματος τιμωρουμένου κατά τον παρόντα Κώδικα, η καθ' οιονδήποτε έτερον ισχύοντα εν τη Δημοκρατία νόμον, είναι ένοχος πλημμελήματος και υπόκειται εις φυλάκισιν δύο ετών.»

10 Θα πρέπει να λεχθεί στο στάδιο αυτό ότι, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες του αδικήματος όπως αναφέρονται στο κατηγορητήριο που καταχωρήθηκε εναντίον του εφεσείοντα, ο εφεσείων κατηγορείται ότι εισήλθε στην αυλή της οικίας στην κατοχή του παραπονούμενου Κώστα Χρίστου στο Παραλίμνι με σκοπό να ενοχλήσει τους

15 κατόχους της. Παρά τον ισχυρισμό αυτό του κατηγορητηρίου καμιά απολύτως μαρτυρία δεν είχε προσαχθεί είτε άμεση είτε έμμεση που να δικαιολογεί εύρημα ή συμπέρασμα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι ο

20 εφεσείων εισήλθε ποτέ στην αυλή της οικίας του παραπονούμενου. Ο ισχυρισμός του εφεσείοντα επί του προκειμένου βρίσκει απόλυτα σύμφωνο τον εκπρόσωπο της κατηγορούσας αρχής ο οποίος όμως υπόδειξε ότι είχε προσαχθεί μαρτυρία, χωρίς να προηγηθεί τροποποίηση του κατηγορητηρίου, ότι ο κατηγορούμενος άγγιξε με τα χέρια

25 του ένα από τα παράθυρα της οικίας.

Έχομε διεξέλθει με προσοχή τα απόσπασματα της μαρτυρίας ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου στα οποία οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των διαδίκων έχουν επισύρει την προσοχή μας. Το συμπέρασμα στο οποίο έχουμε καταλήξει

30 είναι ότι η προσαχθείσα επί του προκειμένου μαρτυρία είναι πολύ ασαφής και το μόνο που μπορεί με δυσκολία να λεχθεί είναι ότι ο εφεσείων ενώ στεκόταν πάνω στο δημόσιο δρόμο στον οποίο ανοίγει το παράθυρο του παραπονούμενου άγγιξε το παράθυρο με τα χέρια του. Καμιά όμως μαρτυρία δεν υπάρχει ως προς το μέρος του παραθύρου που

35 άγγιξε ούτε αν, αγγίζοντας το παράθυρο, οποιοδήποτε μέρος του σώματος του εφεσείοντα εισήλθε μέσα στο χώρο της οικίας του παραπονούμενου.

40 Έχομε ικανοποιηθεί ότι το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι ο εφεσείων εισήλθε στην αυλή της οικίας του

παραπονούμενου είναι τελείως αυθαίρετο και πρέπει να ακυρωθεί. Εν όψει της μεγάλης ασάφειας στη μαρτυρία που αναφέρεται στο άγγιγμα του παραθύρου από τον εφεσεϊόντα πιστεύουμε ότι δεν είναι καθόλου ασφαλές να αντικαταστήσουμε το εύρημα που ακυρώσαμε με δικό μας εύρημα που να λέγει ότι το άγγιγμα του παραθύρου από τον εφεσεϊόντα αποτελεί είσοδο από μέρος του μέσα στην οικία τέτοιας μορφής που να καλύπτεται από τις πρόνοιες του άρθρου 280 του Ποινικού Κώδικα.

5

Σ' όλες ανεξαιρέτα τις ποινικές υποθέσεις εναπόκειται στην Κατηγορούσα αρχή να παρουσιάσει μαρτυρία που να είναι όχι μόνο αξιόπιστη αλλά και σαφής η οποία να περιλαμβάνει γεγονότα που να επιτρέπουν στο Δικαστήριο να κάμει ασφαλή ευρήματα αναφορικά με όλα τα συστατικά στοιχεία που συνθέτουν την κατηγορία. Μαρτυρία που υστερεί είτε στον τομέα της αξιοπιστίας είτε στον τομέα της σαφήνειας είναι ανεπαρκής για να στηρίξει καταδίκη σε ποινικό αδίκημα.

10

15

Εφόσο δεν έχει αποδειχθεί ένα από τα συστατικά του αδικήματος, η καταδίκη του εφεσεϊόντα δεν ευσταθεί και θα πρέπει να ακυρωθεί. Ακυρουμένης της καταδίκης, η έφεση εναντίον της ποινής παραμένει χωρίς αντικείμενο και ο εφεσεϊών θα πρέπει να αφεθεί αμέσως ελεύθερος.

20

Η έφεση εναντίον της καταδίκης επιτυγχάνει και η καταδίκη του εφεσεϊόντα και η επιβληθείσα σ' αυτόν ποινή ακυρώνονται.

25

Η Έφεση επιτυγχάνει.